

22. januar 2017
17/00328-2
Bni-dep

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Kommissionens forslag til ændring af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRMR), KOM(2016) 852 og KOM(2016) 851

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 23. november 2016 en række forslag til revision af den finansielle regulering. Forslagene har til hensigt at styrke de finansielle virksomheders modstandsdygtighed yderligere mod fremtidige finansielle kriser.

Et af forslagene omhandler en revision af BRRD, der bl.a. implementerer den internationale TLAC-standard (Total Loss Absorbing Capacity) og samtidig tilpasser det eksisterende krav til nedskrivningseggede passiver til TLAC. Forslaget til revision af SRMR gennemfører ændringerne i BRRD for medlemmer af det styrkede banksamarbejde (bankunionen), som aktuelt kun eurolande deltager i. Vedtagelse af BRRD-forslaget vil medføre ændringer i lov om finansiel virksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

2. Baggrund

Kommissionens forslag vedrører en ændring af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) henholdsvis en ændring af forordning om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond (SRMR). Forslagene er en del af Kommissionens pakke af reformer af den finansielle regulering fremsat 23. november 2016, der har til formål at styrke europæiske bankers modstandsdygtighed yderligere. Forslagene skal således ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til revision af kapitalkravsforordningen (CRR (KOM(2016) 850)), BRRD (KOM(2016) 853) og kapitalkravsdirektivet (CRD IV (KOM(2016) 854)).

SRMR indeholder krisehåndteringsreglerne for det styrkede banksamarbejde (bankunionen), hvor alle eurolande deltager og ikke-eurolande kan vælge at deltage. SRMR-reglerne er baseret på BRRD-reglerne, hvorfor de to forslag behandles samlet i dette notat.

Siden den seneste finanskrise er der i EU gennemført betydelige reformer af de lovgivningsmæssige rammer for den finansielle sektor. Reformerne er gennemført bl.a. for at styrke de finansielle virksomheders modstandsdygtighed mod fremtidige kriser. Formålet med BRRD er således at sikre en robust ramme for afvikling af nødlidende banker, bl.a. for at reducere afviklingens konsekvenser for den finansielle stabilitet og offentlige finanser. I BRRD stilles der derfor et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser (NEP-krav) for alle institutter i EU, dog med undtagelse af de danske realkreditinstitutter eller andre tilsvarende institutter, der udlåner imod pant i fast ejendom, uden at modtage indlån.¹

Forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRMR) sikrer, at reglerne for afvikling og gennemførelse heraf er ensartet inden for bankunionen. SRMR sikrer således gennemførelse af BRRD inden for bankunionen. Danmark deltager for nuværende ikke i bankunionen og er således ikke omfattet af SRMR. SRMR skal dog ligesom BRRD-forslaget forhandles og vedtages af alle EU-lande, uanset deltagelse i bankunionen eller ej.

På globalt plan vedtog G20-landene i september 2015 den såkaldte ”Total Loss-Absorbing Capacity”-standard (TLAC), der skal sikre, at globalt systemisk vigtige banker (G-SIFI’er) har tilstrækkeligt tabsabsorberende instrumenter i en afviklingssituation. G-SIFI’er er globale banker, som anses for så store og centrale i det globale finansielle system, at deres konkurs kan få store negative konsekvenser for det globale finansielle system og den globale økonomi.

Med Kommissionens forslag til ændring af BRRD implementeres TLAC-standarden for G-SIFI’er i EU-retten og ændrer samtidig NEP-kravet, som gælder for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I, så der er større overensstemmelse med TLAC kravene. Formålet med de to krav (TLAC/NEP) er i vid udstrækning det samme, men idet der er visse forskelle i deres opbygning, finder Kommissionen det hensigtsmæssigt i videst muligt omfang at ensrette de to krav. Nærværende notat fokuserer

¹ I stedet er der indført et særligt dansk krav til realkreditinstitutterne i form af en gældsbuffer på 2 pct. af realkreditinstitutternes samlede ikke-risikovægtede udlån.

på ændringerne til NEP-kravet, idet der aktuelt ikke er G-SIFI'er med moderselskab placeret i Danmark.²

Retsgrundlaget for forslagene til ændring af BRRD og ændring af SRMR er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvilket er samme retsgrundlag som det eksisterende direktiv og den eksisterende forordning.

3. Formål og indhold

BRRD

Med BRRD fik afviklingsmyndighederne (Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndigheder i Danmark) beføjelser til at sætte et krav til pengeinstitutters og fondsmæglerselskaber I's nedskrivningsegne- de passiver, et såkaldt NEP-krav, i forbindelse med udarbejdelsen af af- viklingsplaner. Denne beføjelse er fastholdt i forslaget til ændring af BRRD ("BRRD II").

Formålet med BRRD II er at justere NEP-kravet, så der tages højde for TLAC-standarden (TLAC). Den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) har bidraget med input til Kommissionen i form af et udkast til en rapport, der analyserer de første erfaringer med NEP-kravet i EU og kommer med anbefalinger til Kommissionen. Denne rapport er offentlig- gjort den 14. december 2016.

Der er følgende overordnede forskelle mellem det eksisterende NEP-krav i BRRD og TLAC-kravet:

- TLAC-kravet sættes kun for G-SIFier, mens NEP-kravet sættes for alle pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I.
- TLAC-kravet er ifølge Financial Stability Board (FSB – finansielt forum for G-20-lande) et harmoniseret minimumskrav, hvorimod NEP-kravet fastsættes af afviklingsmyndighederne ud fra en indi- viduel vurdering af hvert institut. TLAC-kravet skal ifølge FSB indføres fra 2019 og – når fuldt indfaset i 2022 – mindst svare til det højeste af enten 18 pct. af et instituts risikovægtede ekspone- ringe eller 6,75 pct. af et instituts eksponeringer.
- TLAC-kravet skal hovedsagligt overholdes ved at holde kapital- instrumenter og gældsinstrumenter, der er efterstillet (subordine- ret) simple kreditorer, hvorimod de enkelte afviklingsmyndighe- der i EU kan fastlægge, om de ønsker at stille krav til de ned- skrivningsegneede forpligtelser om at disse eller dele af heraf skal være efterstillet simple kreditorer.

² Nordea-koncernen er eneste nordiske kreditkoncern, som er udpeget som G-SIFI af FSB.

Med forslaget fastholdes som udgangspunkt alle tre forskelle med enkelte tilpasninger af NEP-kravet til TLAC-kravet. Bestemmelse om subordination i konkursordenen behandles i særskilt grund- og nærhedsnotat til Kommissionens forslag om revision af BRRD fsva. rangorden for national insolvens for usikrede gældsinstrumenter, KOM(2016) 853.

Langt de fleste EU-lande, herunder Danmark, har valgt at udskyde fastsættelsen af et NEP-krav og har i stedet indledt en dialog i afviklingskollegier og med de omfattede institutter om, hvordan NEP-kravet kan komme til at se ud.

Afviklingsstrategi

BRRD II-forslaget fastholder det nuværende krav om, at der for hver koncern skal formuleres en afviklingsstrategi i form af enten en såkaldt "Single Point of Entry" (SPE) eller en såkaldt "Multiple Point of Entry" (MPE). En SPE-strategi indebærer, at en koncern holdes samlet i en afviklingssituation, idet tab føres fra datterselskaber op til moderselskabet, der holder de nedskrivningsegne passiver for hele koncernen. En MPE-strategi indebærer, at afviklingen er decentral, så koncernen ikke holdes samlet og at tabsabsorbering sker i det enkelte selskab.

BRRD II indfører en række nye begreber for nemmere at afgrænse, hvilke dele af en koncern, der skal holdes sammen i en afviklingssituation. En afviklingsenhed defineres som en enhed, der er etableret i EU, og som skal afvikles sammen med eventuelle datterselskaber. Afviklingskoncernen er således den samlede koncern eller delkoncern, der skal afvikles. Der ændres ikke i de gældende regler for samarbejdet mellem afviklingsmyndighederne i forskellige lande, der fortsat foregår via afviklingskollegier og fælles beslutninger mellem koncernafviklingsmyndighed og afviklingsmyndigheder for datterselskaber i andre lande.

Fastsættelse af NEP-kravet

NEP-kravet fastsættes for at sikre tilstrækkeligt med passiver til nedskrivning og evt. konvertering i en afviklingssituation. NEP-kravet fastsættes ved, at der først fastlægges et tabsabsorberingsbeløb, som skal kunne dække tab i afviklingssituationen. Derefter sættes et rekapitaliseringsbeløb, der er det beløb, som er nødvendigt for at kunne rekapitalisere instituttet afhængigt af den valgte afviklingsstrategi. Afviklingsmyndigheden kan justere niveauet ud fra f.eks. instituttets forretningsmodel, risiko- eller finansieringsprofil.

Med BRRD II foreslås det, at der indføres et "guidance"-begreb i stedet for pr. automatik at indregne kapitalbuffere i NEP-kravet. Tanken er, at afviklingsmyndighederne hermed kan sætte højere, men samtidig et blødere og mere fleksibelt, NEP-krav. I modsætning til NEP-kravet skal in-

stitutterne ikke til stadighed overholde NEP-guidance, men ved gentagne og grove overtrædelser kan afviklingsmyndigheden gøre NEP-guidance til et 'hårdt' NEP-krav. For både tabsabsorberings- og rekapitaliseringsløbet vil guidance som udgangspunkt ikke kunne overstige, hvad den kompetente myndighed fastsætter af guidance ud fra reglerne i kapitalkravsdirektiver og kapitalkravsforordningen.

NEP-kravet fastsættes under BRRD som en procentsats af de samlede passiver. BRRD II ændrer dette til en procentsats af hhv. samlede risikovægtede eksponeringer og eksponeringer opgjort ved gearingsgraden, (dvs. hvor der ses på de nedskrivningsegne passiver ift. de samlede ikke-risikovægtede eksponeringer), og instituttet skal opfylde begge krav. Denne tilpasning er begrundet i, at det ligger tættere på TLAC-tilgangen.

Realkreditinstitutter (eller mere bredt specialiserede institutter, der udlåner til ejendomsfinansiering men ikke modtager indlån) er undtaget fra NEP-kravet under BRRD. Dette er videreført i BRRD II og yderligere specificeret ved, at et realkreditinstitut undtages ved opgørelsen af NEP-krav på konsolideret niveau, dvs. opgjort for en koncern, hvor der indgår et realkreditinstitut

På linje med TLAC-kravet skal der fastsættes interne NEP-krav i alle dele af en koncern, herunder datterselskaber, med det formål, at de kan nedskrives eller konverteres i en afviklingssituation og tabene kan henføres fra datterselskabet til moderselskabet. Som noget nyt i BRRD II foreslås, at udstedelse af passiver, der kan anerkendes som nedskrivningsegne, helt eller delvist kan erstattes med garantier med sikkerhedsstillelse mellem afviklingsenheden og datterselskaber.

Brud på NEP-kravet

Forslaget indfører som noget nyt bestemmelser om reaktioner i tilfælde af brud på NEP-kravet. Det tydeliggøres i denne bestemmelse, at der skal være en tæt koordination mellem tilsynsmyndighed og afviklingsmyndighed, også ved tidlig indgriben, mhp. at der blandt andet kan træffes beslutning om, hvorvidt der skal sættes krav om udbytterestriktioner. Kommissionen lægger op til, at der kan anvendes administrative sanktioner. Forslaget berører dog ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte og iværksætte strafferetlige sanktioner.

Moratorium/suspension i form af udsættelse af krav

Forslaget har yderligere til formål at harmonisere anvendelsesområde, den tidsmæssige horisont og de betingelser, der kan nødvendiggøre, at tilsyns- eller afviklingsmyndigheden gør brug af sine beføjelser til at udsætte honorering af krav og forpligtelser, fx for kreditorer (moratorium).

Redskabet kan ifølge forslaget anvendes både før afviklingsbetingelserne er opfyldt, og under afviklingen eller restrukturering. Der introduceres således to forskellige redskaber, dels et før-afviklingsmoratorium, dels et efter-afviklingsmoratorium. Der lægges op til en maksimal udsættelse på 5 dage og udsættelsen kan for eksempel gives, fordi det er nødvendigt af hensyn til at kunne vurdere, om afviklingsbetingelserne er opfyldt. Der er visse undtagelser fra redskabet, bl.a. i forhold til dækkede indskydere, der ikke omfattes ved anvendelse af moratoriet.

Behandling af tredjelande (lande uden for EU)

Forslaget indfører en bestemmelse om, at tredjelande kan undtages fra kravet om, at der skal være en kontraktlig anerkendelse af bail-in skrevet ind i de kontrakter, som kreditinstitutterne indgår om instrumenter, der kan anvendes som nedskrivningseggede passiver. Det skyldes, at Kommissionens konsekvensanalyse viser, at nogle tredjelande ikke vil acceptere, at der skal være en klausul i de kontrakter, som EU-lande kan bruge bail-in redskabet på. Det betyder, at der måske skal konverteres eller nedskrives højere oppe i konkursrækkefølgen end de nedskrivningseggede passiver, så for eksempel simple kreditorer kan blive påvirket og må bære tab.

Rapportering og offentliggørelse

Indberetningen af data til bestemmelse og monitorering af NEP-niveau har indtil videre foregået på en ad-hoc måde, da BRRD ikke stiller eksplícitte krav til indberetning. Kommissionen foreslår derfor, at EBA udarbejder en implementerende teknisk standard (ITS) til indberetning af NEP-data.

I forhold til offentliggørelse af NEP er der i BRRD intet krav til dette. Kommissionen foreslår i BRRD II et krav om offentliggørelse af både NEP-krav, herunder hvilke ressourcer anvendes til opfyldelse af NEP-kravet.

SRMR

Ændringerne af SRMR svarer til BRRD-ændringerne, men er gældende for deltagere i bankunionen, dvs. eurolande og de ikke-eurolande, der har søgt deltagelse (pt. ingen). I SRMR er det institutionelle set-up anderledes, fordi der er etableret en fælles afviklingsmyndighed (Single Resolution Board, SRB), der har ansvaret for at sætte NEP-krav for signifikante institutter i landene i bankunionen. Selvom det således er SRB, der får en række af de beføjelser, der ellers tildeles de nationale afviklingsmyndigheder, er der lagt op til fortsat koordination mellem SRB og de nationale afviklingsmyndigheder.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslagene. Europa-Parlamentet har endnu ikke vedtaget sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at idet der er tale om implementering af internationale standarder, ville medlemslandene hver især skulle iværksætte foranstaltninger til gennemførelse af standarden. For at undgå forskelligartede nationale regler, der kan skævvride konkurrencen, vurderer Kommissionen, at en harmoniseret tilgang til implementeringen af TLAC-relaterede bestemmelser er nødvendig.

Det er regeringens foreløbige vurdering, at forslaget generelt er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Det gældende direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber er implementeret i dansk ret i lov om finansiel virksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder samt tilhørende bekendtgørelser og vejledninger.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens forslag til revision af BRRD vil indebære ændringer i lov om finansiel virksomhed og lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder med henblik på, at lovgivningen tilpasses de nye definitioner og begreber, der introduceres i BRRD II. Desuden skal de nye krav vedrørende NEP-ressourcer og brud på NEP-kravet implementeres i dansk lovgivning.

SRMR vil ikke medføre ændringer til dansk lovgivning, da Danmark ikke er medlem af Bankunionen.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene forventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser, da Finanstilsynets udgifter dækkes af den finansielle sektor.

Forslaget er med til at gøre BRRD-regimet mere robust, idet der indføres en ekstra klasse i kreditorhierarkiet. Et robust BRRD-regime er med til at sikre formålet om, at stater ikke skal redde kriseramte banker.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslagene vurderes umiddelbart at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet de kan bidrage til at styrke kreditinstitutterns tabs- og rekapitaliseringsevne, hvilket kan understøtte finansiel stabilitet samt

vækst og beskæftigelse. Det kan således have positive samfundsøkonomiske effekter at adressere risici i den finansielle sektor, som ikke i tilstrækkeligt omfang er håndteret i den eksisterende regulering.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Når NEP-kravet er fuldt implementeret, ventes omkostningerne til anden driftskapital, herunder ikke-efterstillet seniorgæld, at falde, da risikoen på denne kapital alt andet lige falder, når der tilføres nedskrivningsegne passiver, som bærer tab før den ikke-efterstillede seniorgæld.

Forslaget forventes at have positive administrative konsekvenser, da rapporteringskravene systematiseres og ensrettes, hvilket ventes at reducere de administrative omkostninger.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslagene forventes ikke at have konsekvenser for beskæftigelsen, arbejdsmarkedet, ligestilling, miljø, sundhed eller forbrugerbeskyttelsen i Danmark.

8. Høring

Forslagene er sendt i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 4. januar 2017.

Danmarks Nationalbank (DN) finder, at Kommissionens samlede pakke af forslag indfører en række vigtige og nyttige nye internationale standarder. DN finder generelt, at forslagene udgør et væsentligt led i bestræbelserne på at lære af erfaringerne fra finanskrisen og få styrket regelværket, så man formindsker risikoen for finanskriser i fremtiden. DN finder, at det for danske kreditinstitutter vil være understøttende for tilliden, at de overholder de internationale standarder uden danske særregler.

Vedr. TLAC/MREL støtter DN det grundlæggende princip om, at alle institutter skal kunne afvikles uden store negative konsekvenser for økonomien. DN mener imidlertid ikke, at den eksisterende MREL-undtagelse for realkreditinstitutter bør fastholdes som foreslået af Kommissionen. DN anbefaler, at realkreditinstitutter underlægges de samme regler om afvikling, som gælder for øvrige institutter. DN vurderer, at dette vil være forbundet med en lille omkostning for låntagerne, men at gevinsten ved at have en afviklingsordning, der sikrer afvikling af et realkreditinstitut uden store negative konsekvenser for økonomien og den finansielle stabilitet, vil overstige omkostningen.

FinansDanmark (FD) støtter EU-Kommissionens overordnede ambition om at sikre overensstemmelse med de internationale standarder vedrørende Total Loss-Absorbing Capacity (TLAC) og yderligere harmonisering

af reglerne vedrørende NEP-kravet og TLAC. FD finder det af afgørende betydning, at regler for genopretning og afvikling af banker er harmoniseret på det højest mulige niveau, da nationale og regionale forskelligheder i reguleringen medfører store konkurrencemæssige uligheder, og mener derfor, at implementeringen af TLAC bør være i overensstemmelse med TLAC-standarden, ligesom der bør gøres brug af alle muligheder for fleksibilitet.

FD hilser det derfor velkomment, at TLAC alene implementeres for de globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI'er), som standarden er tiltænkt. Andre systemisk vigtige institutter (O-SIFI'er) er ifølge FD ganske forskellige, og FD finder på den baggrund ikke, at størrelsen og sammensætningen af MREL-kravet for disse skal flugte med TLAC for G-SIFI'er.

Vedrørende MREL-kravet støtter FD, at beregningsmetoderne bliver bragt i overensstemmelse med TLAC-standarden.

FD hilser det velkomment, at realkreditinstitutter fortsat kan undtages fra MREL-kravet, samt at det i tilfælde af undtagelse ikke skal indgå i konsolideringen af den resterende del af koncernen, som fortsat er omfattet af MREL-kravet. FD finder, at tilsvarende bør gælde for konsolidering af den resterende del af koncernen, som er omfattet af TLAC-kravet (Group minimum G-SII). Derudover opfordrer FD til, at der skabes klarhed over hvordan konsolidering konkret skal fortolkes ved MREL-opgørelsen.

FD finder generelt, at kriterierne for at instrumenter kan medregnes til MREL bør være i overensstemmelse med TLAC-standarden, så der er ens vilkår for institutterne. FD finder imidlertid, at de foreslåede ændringer i opfyldelseskriterierne for MREL er så markante, at der er behov for en lang overgangsperiode samt at fortsætte eksisterende ordninger indtil de nye regler træder endeligt i kraft.

FD støtter harmoniseringen af reglerne for brud på MREL-kravet. Det er imidlertid vigtigt, at et brud på MREL-kravet ikke kan udløse afvikling, så længe det pågældende institut overholder kapitalkravene. FD finder ligeledes, at MDA-restriktioner (Minimum Distributable Amount, dvs. udbytterestriktioner) ikke bør kunne anvendes i relation til brud på MREL. Endelig er det vigtigt at skelne mellem brud på MREL, der skyldes udløb af MREL-instrumenter, og hvor generelle markedsforhold kan vanskeliggøre refinansiering på rimelige vilkår, og brud der skyldes tab (CET1-fald) eller institutspecifikke vanskeligheder ved refinansiering. Ved førstnævnte scenarie finder FD, at institutterne bør få seks måneder til udstedelse af nye MREL-instrumenter med mulighed for forlængelse uden restriktioner.

Endelig hilser FD forslaget om at undtage kontrakter med tredjelandsfilialer fra kravet om kontraktuel bail-in velkomment. FD finder dog, at kravet om kontraktuel anerkendelse af bail-in alene bør omfatte passiver, der er designet til at absorbere tab, og ser gerne bestemmelserne præciseret yderligere.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andre landes nærmere holdning til Kommissionens forslag kendes endnu ikke. Der forventes generelt opbakning til at implementere TLAC-standarden i EU-retten samt at integrere TLAC og MREL, idet der dog forventes drøftelse af de nærmere regler herfor.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt implementeringen af TLAC-standarden i EU og finder, at TLAC-kravet alene bør gælde for G-SIFI'er, da det lignende allerede vedtagne NEP-krav i udgangspunktet gælder for alle andre kreditinstitutter, hvilket understøtter lige konkurrencevilkår.

Regeringen støtter ligeledes muligheden for indførelse af moratorium redskaber, dog således at dette sker under hensyntagen til allerede eksisterende regulering, dvs. Finansiell Stabilitets nuværende mulighed for at foretage betalingsudsættelse.

Regeringen støtter desuden hensigten med så vidt muligt at tilpasse det eksisterende NEP-krav til TLAC, dog uden at afgive muligheden for afviklingsmyndigheden for at foretage en individuel tilpasning af NEP-kravet, herunder at det er individuelt tilpasset til et institut ud fra en afviklingsstrategi og afviklingsplan. Der bør ligeledes sikres passende overgangsordninger, hvor relevant.

Regeringen støtter, at muligheden for at undtage dansk realkredit fra NEP-kravet er fastholdt i forslaget. Regeringen støtter ligeledes, at realkreditinstitutter ikke tælles med i forhold til at sætte et NEP-krav for en koncern, hvori der indgår et realkreditinstitut, ligesom realkreditinstituttet vil være undtaget fra NEP-kravet på konsolideret niveau. Regeringen lægger vægt på, at disse undtagelser fastholdes.

Regeringen er som udgangspunkt skeptisk over for forslaget om, at udstedelse af passiver, der kan anerkendes som nedskrivningsegne, delvist kan erstattes med garantier, da der alt andet lige er større sikkerhed for, at indbetalte nedskrivningsegne passiver vil være til stede i en tabs- og restruktureringsituation sammenlignet med garantier, hvor der ikke foretages betalinger før en eventuel aktivering.

Regeringen lægger vægt på, at der er fleksibilitet for afviklingsmyndigheden ved sanktionering af brud på NEP-krav og støtter derfor Kommissionens forslag på dette område.

Regeringen lægger endvidere afgørende vægt på, at den eksisterende valgmulighed i BRRD mellem administrative og strafferetlige sanktioner videreføres og dermed omfatter de nye ændringer til BRRD.

Endelig støtter regeringen Kommissionens forslag om rapportering og offentliggørelse af NEP-krav.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 2. december ifm. forelæggelse af ECOFIN-rådsmødet den 6. december 2016, hvor Kommissionen præsenterede den samlede lovgivningspakke.